

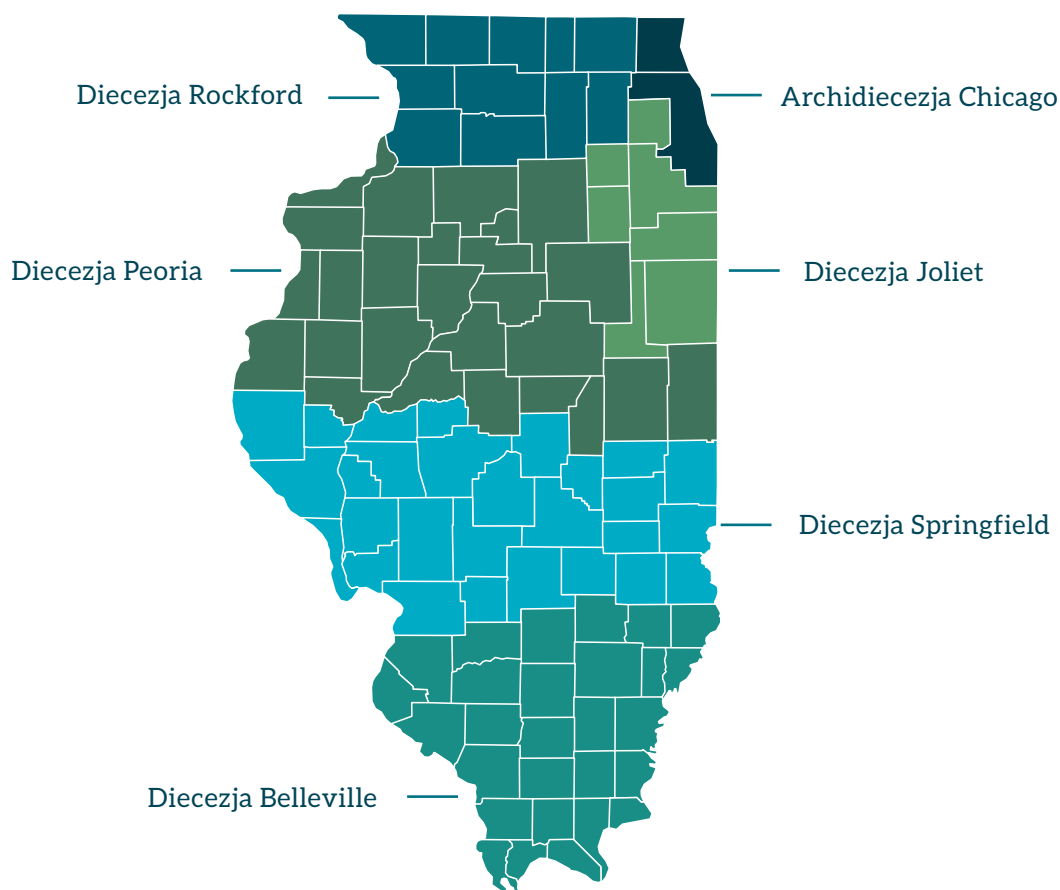
Wprowadzenie

Pod koniec lata w 2018 roku, wielka ława przysięgłych w stanie Pensylwania ogłosiła, że w ciągu ostatnich 70 lat, ponad 300 katolickich duchownych (wyświęconych biskupów, księży i diakonów) sprawujących posługę w stanie, wykorzystano seksualnie ponad 1000 dzieci. Wkrótce po opublikowaniu raportu przez wielką ławę przysięgłych, kardynał Blase J. Cupich z Archidiecezji Chicago wystosował list, w którym opisał swoją „złość, szok, smutek i wstyd”, kiedy „dowiedział się o przerażających doniesieniach o nadużyciach seksualnych—i o niewywiązaniu się przez biskupów z obowiązku ochrony dzieci powierzonych ich opiece—opublikowanych w raporcie wielkiej ławy przysięgłych stanu Pensylwania”. Daniel R. Conlon, ówczesny biskup Diecezji Joliet, określił dane dotyczące Pensylwanii jako „szokujące”. Stwierdził, że „bardzo niepokojące jest uświadomienie sobie, w jakim stopniu niektórzy z moich braci biskupów i kapłanów nie wywiązali się z obowiązku troski o ludzi”. Podobne zdanie wyraził Edward K. Braxton, ówczesny biskup Diecezji Belleville, dla którego ustalenia wielkiej ławy przysięgłych w Pensylwanii były „głęboko niepokojące,” wywołały w nim „gniew, frustrację, rozczarowanie i zdumienie stanem umysłu i serc katolickich świeckich i duchownych”. W związku z raportem z Pensylwanii, w całym kraju wyrażane były reakcje zgorszenia podobne do tych wyrażonych przez katolickich przywódców ze stanu Illinois. Prokuratorzy generalni z wielu stanów, w tym stanu Illinois, ogłosili wszczęcie dochodzeń w sprawie nadużyć seksualnych wobec dzieci przez katolickich duchownych.

Jeszcze przed objęciem urzędu w styczniu 2019 roku, Kwame Raoul, prokurator generalny stanu Illinois, zobowiązał się do kontynuowania dochodzenia rozpoczętego w drugiej połowie 2018 roku przez jego poprzedniczkę panią Lisa Madigan, była prokurator generalną stanu Illinois. Prokurator generalny Raoul wielokrotnie przypominał przywódcom Kościoła Katolickiego w Illinois dwa podstawowe cele dochodzenia—(1) uzyskanie pełnych informacji o udowodnionych przypadkach nadużyć seksualnych wobec dzieci popełnionych przez duchownych katolickich w stanie Illinois—to znaczy o przypadkach, kiedy dostępne dowody potwierdzają wniosek, że duchowny dopuścił się wykorzystywania seksualnego dziecka, oraz (2) oddanie głosu ocalałym, z nadzieją, że pozwoli im to choć na minimalne uzdrowienie.

Diecezje katolickie w stanie Illinois

Stan Illinois jest podzielony na sześć diecezji katolickich: Archidiecezja Chicago i Diecezja Belleville, Joliet, Peoria, Rockford i Springfield („diecezje Illinois”). Dochodzeniem prowadzonym przez prokuratora generalnego objęto wszystkie sześć diecezji Illinois.

Według informacji od Konferencji Biskupów Katolickich w Illinois, w stanie jest około 3,5 miliona katolików, co stanowi około 27 procent ogólnej populacji stanu Illinois. Konferencja odnotowuje, że Kościół prowadzi 949 parafii i jest w nich 2215 księży, 1372 diakonów i 260 braci zakonnych, którzy pełnią posługę w społeczności katolickiej w stanie.

Omówienie dochodzenia prowadzonego przez prokuratora generalnego

W związku z tym, że między popełnieniem przestępstwa seksualnego wobec dziecka a jego zgłoszeniem mijają często dziesiątki lat, czas na wszczęcie postępowania karnego lub wniesienie pozwu cywilnego często upływa zanim osoba, która przeżyła wykorzystywanie seksualne ze strony duchownych zdecyduje się na ujawnienie prawdy. Z prawnego punktu widzenia, kiedy sprawa się przedawni, osobie, która przeżyła wykorzystywanie seksualne, pozostaje niewielka lub żadna możliwość odwołania się. W związku z tym publiczne rozliczenie sprawców poprzez prowadzenie tego rodzaju dochodzeń, może być jedyną formą sprawiedliwości dla osób, które przeżyły wykorzystywanie seksualne ze strony duchownych. Biskup Conlon zdawał się to rozumieć, gdy po raz pierwszy poinformowano o dochodzeniu prokuratora generalnego: „Ludzie oczekują, że winni poniosą odpowiedzialność. Czasami trudno jest pociągnąć winnych do odpowiedzialności za wydarzenia, które miały miejsce wiele lat temu. Ogłoszone niedawno przez prokuratora generalnego stanu Illinois dochodzenie w sprawie akt diecezji... może w tym pomóc”.

Uznając, że „sprawiedliwość”, przynajmniej jeśli chodzi o wszczęcie postępowania karnego i wniesienie pozwu cywilnego, może być poza zasięgiem niektórych osób, które jako dzieci przeżyły wykorzystywanie seksualne przez duchownych, priorytet nadano dwóm celom dochodzenia prowadzonego przez prokuratora generalnego—rozliczenie nadużyć seksualnych wobec dzieci, których sprawcami byli duchowni z Illinois oraz oddanie głosu ocalałym. Od samego początku dochodzenia, przywódcy duchowni diecezji Illinois zadeklarowali pełne wsparcie i chęć współpracy z prokuratorem generalnym w celu osiągnięcia tych celów. Każdy z nich ostatecznie wywiązał się z tego zobowiązania, nie tylko zapewniając dostęp do akt i przedstawicieli, ale również współpracując z prokuratorem generalnym w kwestii ulepszenia zasad i procedur obowiązujących w diecezjach Illinois i odnoszących się do zarzutów o nadużycia seksualne wobec dzieci ze strony członków katolickiego duchowieństwa. W trakcie całego procesu, osoby prowadzące dochodzenie z ramienia prokuratora generalnego, zbadały tysiące akt z zarzutami nadużyć seksualnych diecezji wobec dzieci oraz ponad 100 000 stron dokumentów diecezjalnych, równocześnie przeprowadziły niezliczone rozmowy i spotkania z przedstawicielami diecezji i ich prawnikami.

Gdyby nie gotowość tych osób do odważnego ujawnienia swojej historii i omówienia z przedstawicielami prokuratora generalnego tego, co spotkało je ze strony katolickich duchownych, nie powstałby rzetelny raport śledczy.

Poza współpracą ze strony przedstawicieli diecezji z Illinois, to właśnie osoby, które jako dzieci przeżyły wykorzystywanie seksualne, nadały cel i motywowały do prowadzenia dochodzenia. Bez ich odwagi i pomocy przeprowadzenie wyczerpującego dochodzenia nie było by możliwe. Gdyby nie gotowość tych osób do odważnego ujawnienia swojej historii i omówienia z przedstawicielami prokuratora generalnego tego, co spotkało je ze strony katolickich duchownych, nie powstałby rzetelny raport śledczy. Po opublikowaniu raportu przez wielką ławę przysięgłych stanu Pensylwania, kardynał Cupich powiedział, że „głos ofiar-ocalałych musi być „rzeczywistą północą” Kościoła, kierunkiem, w jakim musi zmierzać Kościół w trakcie mierzenia się z tym globalnym skandalem.” Jak się okazało, „głos ocalałych” był również „rzeczywistą północą” dla śledztwa, ponieważ umożliwił prokuratorowi generalnemu i jego śledczym lepsze zrozumienie zarówno samego „skandalu”, jak i ludzkiego cierpienia, które po nim pozostało.

Na początku dochodzenia, biuro prokuratora generalnego uruchomiło infolinię ds. nadużyć popełnionych przez duchownych, aby pomóc osobom, które przeżyły wykorzystywanie seksualne ze strony duchownych w sposób poufny opowiedzieć, co im się przydarzyło oraz zapewnić każdemu mechanizm zgłaszania zarzutów dotyczących

Illinois State Flower - Common Blue Violet

wykorzystywania seksualnego dzieci przez członków duchowieństwa katolickiego. W trakcie całego dochodzenia śledczy prokuratora generalnego otrzymali ponad 600 poufnych zgłoszeń od osób, które jako dzieci przeżyły wykorzystywanie seksualne przez duchownych katolickich z Illinois. Zgłoszenia te obejmowały zarówno rozmowy osobiste, wideorozmowy, rozmowy telefoniczne, wiadomości pozostawione na infolinii, wiadomości e-mail oraz listy. W przypadku osób, które przeżyły przemoc seksualną ze strony duchownych i skontaktowały się z prokuratorem generalnym, ich doświadczenia i słowa, o ile są omawiane w tym raporcie, są cytowane za ich zgodą. Kluczowe znaczenie miało opowiadanie o doświadczeniach ocalałych tylko za ich wyraźną zgodą. Wiele osób, które jako dzieci przeżyły wykorzystywanie seksualne przez duchownych i skontaktowały się z prokuratorem generalnym, po raz pierwszy zdecydowało się podzielić swoimi doświadczeniami. Informacje pochodziły od osób, które zostały wykorzystane dziesiątki lat temu, a nadal zmagają się z bólem i cierpieniem wywołanymi tymi wydarzeniami. Jedna z tych osób powiedziała, że „przez tak długi czas cierpiałam w milczeniu i dopiero kiedy skontaktowałam się z infolinią prokuratora generalnego Illinois ds. nadużyć popełnionych przez duchownych, poczułam się bezpiecznie i mogłam podzielić się tym, co mnie spotkało. Dzięki wam mogłam się otworzyć i opowiedzieć o nadużyciach oraz zgłosić się po potrzebną mi profesjonalną pomoc. Nie czuję już, że jestem z tym wszystkim sama, a dzięki pomocy moich bliskich, przyjaciół i terapeuty, jestem na dobrej drodze. Nadal przeżywam trudne chwile, ale przynajmniej nie jestem z tym teraz sama.”

„Przez tak długi czas cierpiałam w milczeniu i dopiero kiedy skontaktowałam się z infolinią prokuratora generalnego Illinois ds. nadużyć popełnionych przez duchownych, poczułam się bezpiecznie i mogłam podzielić się tym, co mnie spotkało.”

Osoby, które przeżyły przemoc seksualną ze strony duchownych nie tylko poświęciły mnóstwo swojego czasu na dochodzenie, ale wiele z nich było wdzięcznych prokuratorowi generalnemu za dochodzenie: „W miarę upływu czasu, wydawało mi się, że niektóre sprawy zostaną zapomniane. Niezmiernie się cieszę, że dzięki waszym wysiłkom nigdy się to nie wydarzy. Życzę wam i waszemu wspaniałemu zespołowi wszystkiego najlepszego. Razem z rodziną jesteśmy wam dozgonnie wdzięczni za wytrwałość i zaangażowanie w tę sprawę.” I „dziękuję wam za nieustającą pomoc, za doprowadzenie nas...do końca tego procesu. Nie byłoby to możliwe bez zaangażowania profesjonalistów

z biura prokuratora generalnego stanu Illinois.” Tego rodzaju oświadczenia powodowały, że śledztwo było z zaangażowaniem kontynuowane, a prokurator generalnym stale pamiętał o tym, że oprócz rozliczenia przypadków wykorzystywania seksualnego dzieci przez katolickich duchownych z Illinois, ostatecznym celem śledztwa było uzdrowienie, tych którzy je przeżyli.

Wszystkie te wysiłki doprowadziły do publicznego ujawnienia kolejnych duchownych katolickich z Illinois jako wiarygodnie oskarżonych o nadużycia seksualne wobec dzieci, uznania żądań skierowanych przez ocalałych do diecezji, spotkań osób, które przeżyły wykorzystywanie seksualne z przedstawicielami diecezji i biskupami, opowiedzenia swoich doświadczeń przed diecezjalnymi komisjami rewizyjnymi oraz do poprawienia przez diecezje w Illinois praktyk i zasad dotyczących zarzutów i dochodzeń w sprawie wykorzystywania seksualnego dzieci.

Dochodzenie prokuratora generalnego w liczbach

W chwili ogłoszenia przez prokuratora generalnego dochodzenia w sprawie wykorzystywania seksualnego dzieci przez duchownych katolickich, tylko dwie z sześciu diecezji Illinois (Archidiecezja Chicago i Diecezja Joliet) zamieściły na swoich

„**R**azem z rodziną jesteście wam dożgonnie wdzięczni za wytrwałość i zaangażowanie w tę sprawę.”

stronach internetowych wykaz duchownych katolickich, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci. Te dwie instytucje kościelne umieściły w wykazie **103** sprawców, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci—Archidiecezja Chicago wymieniła 68 sprawców, a Diecezja Joliet 35. W ciągu kilku miesięcy od rozpoczęcia dochodzenia, na żądanie prokuratora generalnego, cztery pozostałe diecezje zamieściły na swoich stronach internetowych wykaz sprawców nadużyć seksualnych wobec dzieci, którzy sprawowali posługę w tych diecezjach. Archidiecezja Chicago i Diecezja Joliet również dodały kolejne nazwiska do swoich wykazów. W rezultacie do grudnia 2018 roku, w wykazie na stronach internetowych diecezji w Illinois znalazło się dodatkowych **81** duchownych, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci:

Archidiecezja Chicago – 10 dodatkowych sprawców;

Diecezja Joliet – 1 dodatkowy sprawca;

Diecezja Belleville – 17 sprawców;

Diecezja Peoria – 19 sprawców;

Diecezja Rockford – 15 sprawców;

Diecezja Springfield – 19 sprawców.

Po dodaniu dodatkowych sprawców, całkowita liczba sprawców podanych do wiadomości publicznej przez diecezje Illinois, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci, wyniosła **184**.

Dochodzenie prowadzone przez prokuratora generalnego spowodowało podanie do publicznej wiadomości przez diecezje w Illinois nazwisk dodatkowych 231 duchownych katolickich i braci zakonnych ze wszystkich diecezji, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci.

Od stycznia 2019 roku i przez całą pozostałą część dochodzenia, prokurator generalny ponaglał diecezje w Illinois, aby dodawały nazwiska kolejnych duchownych i niewyświęconych braci zakonnych do publicznych wykazów potwierdzonych sprawców wykorzystywania seksualnego dzieci. Wysiłki te obejmowały gromadzenie informacji i analizowanie akt diecezjalnych, a śledczy, analizując dokument po dokumencie, badając po kolei sprawy poszczególnych duchownych, potwierdzali przedstawicielom diecezji i adwokatom, że istnieją wystarczające informacje, aby uzasadnić zarzut wykorzystywania seksualnego dzieci. W innych przypadkach śledczy zwracali uwagę diecezji na informacje dotyczące duchownych, którym inne podmioty kościelne udowodniły wykorzystywanie seksualne dzieci; informacje te nie były wcześniej znane diecezjom. Również na skutek takich działań do wiadomości publicznej podano dodatkowe nazwiska sprawców, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci. Prokurator generalny z powodzeniem wezwał diecezje do zmiany zasad w zakresie transparentności i ujawniania nazwisk sprawców, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci, co doprowadziło do jednoczesnego ujawnienia nazwisk wielu duchownych.

W trakcie żmudnego procesu, który trwał wiele miesięcy, diecezje w Illinois ostatecznie ujawniły na swoich stronach internetowych nazwiska **150** dodatkowych duchownych i braci zakonnych, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci:

Archidiecezja Chicago – *72 dodatkowych sprawców;*

Diecezja Joliet – *16 dodatkowych sprawców;*

Diecezja Belleville – *25 dodatkowych sprawców;*

Diecezja Peoria – *24 dodatkowych sprawców;*

Diecezja Rockford – *9 dodatkowych sprawców;*

Diecezja Springfield – *4 dodatkowych sprawców.*

W swoim raporcie prokurator generalny ujawnia kolejnych 160 duchownych i braci zakonnych z pięciu z sześciu diecezji w stanie Illinois, którzy pełnili posługę w Illinois i którym na podstawie źródeł opartych na dokumentacji katolickiej udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci, a których nazwiska nie zostały jednak ujawnione przez diecezje Illinois.

Na skutek ujawnienia tych dodatkowych nazwisk, do czasu zakończenia dochodzenia przez prokuratora generalnego, diecezje w stanie Illinois publicznie ujawniły nazwiska **334** duchownych i braci zakonnych, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci we wszystkich diecezjach. W związku z tym, że część z tych duchownych i braci zakonnych pełniła posługę w więcej niż jednej diecezji, całkowita liczba sprawców przemocy seksualnej wobec dzieci ujawniona w diecezjach Illinois wynosi obecnie **320**. W sumie diecezje w stanie Illinois ujawniły odpowiednio:

Archidiecezja Chicago – 150 sprawców;

Diecezja Joliet – 52 sprawców;

Diecezja Belleville – 42 sprawców;

Diecezja Peoria – 43 sprawców;

Diecezja Rockford – 24 sprawców;

Diecezja Springfield – 23 sprawców.

Podsumowując, dochodzenie prowadzone przez prokuratora generalnego spowodowało podanie do publicznej wiadomości przez diecezje w Illinois nazwisk dodatkowych **231** duchownych katolickich i braci zakonnych ze wszystkich diecezji, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci.

W wyniku dochodzenia ujawniono również, że roszczenia wniosło co najmniej 1,997 osób, które przeżyły wykorzystywanie seksualne przez 451 katolickich duchownych i braci zakonnych, którym udowodniono w Illinois wykorzystywanie seksualne dzieci, co stanowi liczbę znacznie większą niż ta zgłaszana przez wielką ławę przysięgłych w stanie Pensylwania.

Oprócz **334** ujawnionych duchownych i braci zakonnych z diecezji Illinois, w swoim raporcie prokurator generalny ujawnia kolejnych **160** duchownych i braci zakonnych z pięciu z sześciu diecezji w stanie Illinois, którzy pełnili posługę w Illinois i którym na podstawie źródeł opartych na dokumentacji katolickiej udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci, a których nazwiska **nie** zostały jednak ujawnione przez diecezje Illinois. W związku z tym, że część z tych duchownych i braci zakonnych pełniła posługę w więcej niż jednej diecezji, całkowita liczba dodatkowych sprawców przemocy seksualnej wobec dzieci wynosi **149**. Ujawnienie dodatkowych sprawców spowodowało, że całkowita liczba podanych do wiadomości publicznej sprawców, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci w diecezjach Illinois, wyniosła **494**:

Archidiecezja Chicago - 275

Diecezja Joliet - 69

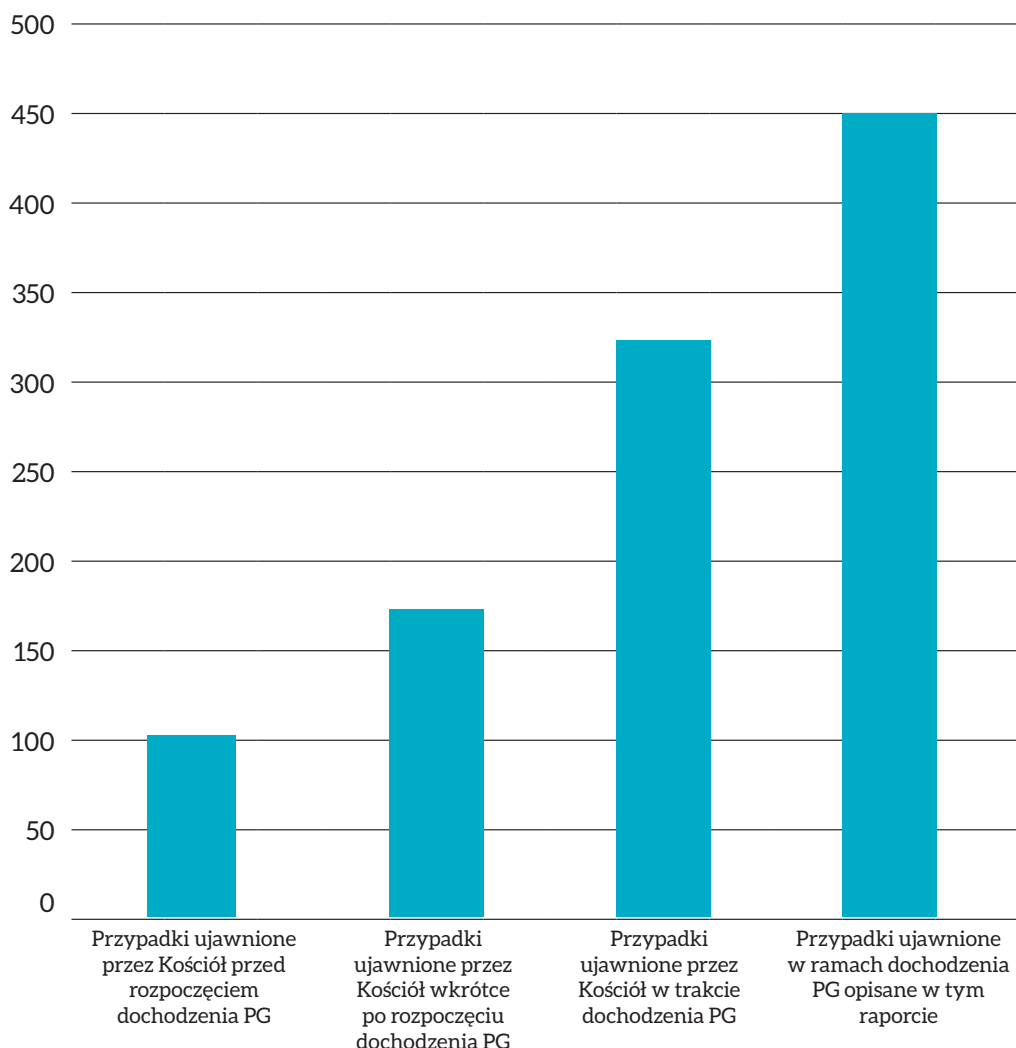
Diecezja Belleville - 43

Diecezja Peoria - 51

Diecezja Rockford - 24

Diecezja Springfield - 32

W związku z tym, że część z tych duchownych i braci zakonnych pełniła posługę w więcej niż jednej diecezji Illinois, całkowita liczba sprawców przemocy seksualnej wobec dzieci wynosi **451**.

W wyniku dochodzenia ujawniono również, że roszczenia wniosło co najmniej **1,997** osób, które przeżyły wykorzystywanie seksualne przez **451** katolickich duchownych i braci zakonnych, którym udowodniono w Illinois wykorzystywanie seksualne dzieci, co stanowi liczbę znacznie większą niż ta zgłaszana przez wielką ławę przysięgłych w stanie Pensylwania.

Dane liczbowe dochodzenia

Duchowni katoliccy, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci, których dane znajdowały się na stronach internetowych diecezji w Illinois w chwili rozpoczęcia dochodzenia PG:

103

Kolejni duchowni katoliccy, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci, których dane znalazły się na stronach internetowych diecezji w Illinois **w ciągu kilku miesięcy** od rozpoczęcia dochodzenia PG:

81

Kolejni duchowni katoliccy, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci, których dane znalazły się na stronach internetowych diecezji w Illinois **w trakcie prowadzenia** dochodzenia PG:

150

Duchowni katoliccy, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci, których dane znalazły się na stronach internetowych diecezji w Illinois **w chwili zakończenia** dochodzenia PG:

334

Duchowni katoliccy, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci, których dane znalazły się na stronach internetowych diecezji w Illinois **na skutek** dochodzenia PG:

231

Duchowni katoliccy/bracia zakonni w stanie Illinois, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci, których dane zostały ujawnione **w diecezjach stanun Illinois** w raporcie z dochodzenia PG:

494

Duchowni katoliccy/bracia zakonni w stanie Illinois, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci, których dane zostały ujawnione **w diecezjach stanu Illinois** w raporcie z dochodzenia PG:

co najmniej 1997

Osoby, które przeżyły wykorzystywanie seksualne ze strony duchownych i skontaktowały się z zespołem PG osobiście, w czasie rozmowy przez wideo, rozmowy telefonicznej, zostawiając wiadomość na infolinii, wysyłając wiadomość e-mail oraz listy:

ponad 600

Duchowni katoliccy/bracia zakonni w stanie Illinois, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci, których dane zostały ujawnione w diecezjach w Illinois w raporcie z dochodzenia PG:

160

Omówienie raportu prokuratora generalnego

Sporządzony przez prokuratora generalnego „Raport dotyczący wykorzystywania seksualnego dzieci przez członków duchowieństwa katolickiego w stanie Illinois” składa się z pięciu głównych części. W pierwszej części przeanalizowano długotrwałe szkody, jakich doznają osoby, które przeżyły wykorzystywanie seksualne jako dzieci, omówiono to, co naukowcy niedawno zrozumieli, a co od dawna wiedzą ocalali: konsekwencje wykorzystywania seksualnego dzieci nie kończą się w chwili ustania wykorzystywania. Badany jest długoterminowy wpływ wykorzystywania seksualnego dzieci na ich zdrowie psychiczne, zdrowie fizyczne i sytuację ekonomiczną. Część osób, które przeżyły wykorzystywanie seksualne, opowiadała śledczym prokuratora generalnego o złamanym karierach zawodowych, nieudanych małżeństwach i napiętych relacjach rodzinnych. Wiele z nich mówiło o uzależnieniu od narkotyków i alkoholu, podejmowanych próbach samobójczych i pobytach w więzieniu. Inni twierdzili, że przemoc seksualna, jakiej doświadczyli w dzieciństwie uniemożliwiła im „pełne wykorzystanie swojego potencjału”. Wiele osób opowiadało, jak śledziło miejsca pobytu sprawców przemocy, kiedy duchowni byli przenoszeni z parafii do parafii; niektórzy monitorowali losy sprawców aż do ich przejścia na emeryturę lub do śmierci. Inni mieli poczucie pewnej ulgi, wiedząc że to, co im się przydarzyło zostanie opowiedziane: „Chcę podziękować wam i personelowi Biura Prokuratora Generalnego w Illinois za

Konferencja Amerykańskich Biskupów Katolickich zadeklarowała, że „najważniejszym obowiązkiem Kościoła w stosunku do [osób, które jako dzieci przeżyły wykorzystywanie seksualne przez duchownych] jest dążenie do pojednania i uzdrowienia”.

wysiłki włożone w to rozległe dochodzenie oraz za wytrwałość w dążeniu do prawdy. Prawda i rzeczywistość traumy, z jaką ja, a także inne ofiary i nasze rodziny, zmagamy się przez tyle dekad, zostanie wreszcie wszystkim pokazana.”

W drugiej głównej części raportu omówiono oddzielnie każdą z sześciu diecezji Illinois, na początku podane są ogólne informacje, a po nich omówiono, w jaki sposób przywódcy religijni diecezji postępowali w przeszłości z zarzutami o wykorzystywanie seksualne dzieci, ze szczegółowym uwzględnieniem, jak bezczynność katolickich arcybiskupów i biskupów w konfrontacji z wykorzystywaniem seksualnym dzieci przez duchownych często doprowadziła do wykorzystania seksualnego wielu dzieci. W tej części opisano, w jaki sposób znani sprawcy wykorzystywania seksualnego dzieci byli przenoszeni przez arcybiskupów i biskupów z parafii do parafii, w jaki sposób arcybiskupi i biskupi zgadzali się na przenoszenie znanych sprawców z innych diecezji, oraz jak takie informacje były ukrywane przed społecznością katolicką i opinią publiczną. Starając się uwzględnić w raporcie głos osób, które przeżyły wykorzystywanie seksualne, w każdej części poświęconej oddzielnej diecezji przedstawiono szczegółowe opisy przypadków wykorzystywania seksualnego dzieci przez duchownych katolickich pełniących posługę w diecezjach w stanie Illinois. Opisy te są oparte na rozmowach z osobami, które przeżyły wykorzystywanie seksualne, przekazanych przez nie dokumentach, dokumentach znalezionych w aktach diecezji oraz dokumentach, które diecezje ujawniły publicznie. Wiele

relacji jest opowiedzianych z punktu widzenia osób, które przeżyły wykorzystywanie seksualne, napisanych po konsultacji z nimi i opartych na ich doświadczeniach. W takim przypadku, relacja taka została opublikowana za wyraźną zgodą osoby, która przeżyła wykorzystywanie seksualne; o ile nie zaznaczono inaczej, w celu ochrony tożsamości ocalałych użyto pseudonimów.

Na końcu każdej części poświęconej konkretnej diecezji podane są konkretne informacje odnoszące się do każdego sprawcy, któremu udowodniono wykorzystywanie seksualne dziecka, który pełnił posługę w danej diecezji. Konferencja Amerykańskich Biskupów Katolickich zadeklarowała, że „najważniejszym obowiązkiem Kościoła w stosunku do [osób, które jako dzieci przeżyły wykorzystywanie seksualne przez duchownych] jest dążenie do pojednania i uzdrowienia”. W związku z tym, przywódcy Kościoła Katolickiego w Illinois uznają, że publiczne ujawnienie sprawców jest ważnym krokiem na drodze do uzdrowienia. Kardynał Cupich powiedział, że „zdaniem Archidiecezji ujawnienie winnych jest najlepszym sposobem postępowania [i] ma bardzo duże znaczenie dla ofiar”. Biskup Braxton zauważył, że „wiele osób, które doświadczyły nadużyć seksualnych jako dzieci, wskazywało, że [ujawnienie winnych jest] pomocne w procesie zdrowienia i dochodzenia do siebie.” Podobnego zdania jest Zach Hiner, dyrektor wykonawczy Survivors Network of those Abused by Priests (SNAP) (organizacja broniąca praw osób molestowanych seksualnie przez księży), który potwierdził, że „zawsze wspieramy diecezje ujawniające nazwiska sprawców. Często dzięki temu osoby, które przeżyły wykorzystywanie seksualne i które cierpią w milczeniu, mają poczucie, że nie są same.”

Zgodnie z tak rozumianymi korzyściami płynącymi z ujawnienia sprawców i przejrzystości, zawarte w raporcie informacje odnoszące się do każdego duchownego i brata zakonnego, któremu udowodniono nadużycia, obejmują:

Imię i nazwisko/rok przyjęcia święceń

Imię i nazwisko duchownego lub brata zakonnego, wobec którego udowodniono nadużycia seksualne oraz rok przyjęcia święceń. W przypadkach, gdy nie odnotowano roku przyjęcia święceń, rok ten określono jako „nieznany” lub dana osoba jest bratem zakonnym bez święceń, który złożył śluby w zakonie.

Diecezja/zakon

Diecezja lub zakon religijny, w którym duchowny lub brat zakonny przyjął święcenia lub złożył śluby.

Przydziały w stanie Illinois

Parafie i powiązane placówki kościelne, do których duchowny lub brat zakonny został przydzielony w trakcie posługi w stanie Illinois, zgodnie z informacjami diecezji lub zakonu religijnego.

Zgłoszone osoby, które przeżyły wykorzystywanie seksualne

Liczba osób, które zgłosiły wobec duchownego lub brata zakonnego zarzuty o wykorzystanie seksualne kiedy były dziećmi, na podstawie informacji podanych przez diecezję lub zakon i/lub zgodnie z danymi z rejestru osób skazanych.

Data/miejsce zgłoszonego nadużycia

Data i miejsce zarzucanych przypadków wykorzystywania seksualnego dziecka, którego dopuścił się duchowny lub brat zakonny, na podstawie informacji podanych przez diecezję lub zakon i/lub zgodnie z danymi z rejestru osób skazanych.

Data pierwszego zgłoszenia według diecezji

Data zgłoszenia przez diecezję otrzymania po raz pierwszy zgłoszenia o nadużyciach seksualnych wobec dzieci lub zgłoszenia o niewłaściwym zachowaniu wobec dziecka, dotyczącego duchownego lub brata zakonnego.

Data umieszczenia w publicznych wykazach**Kościół Katolickiego**

Data, kiedy dana diecezja lub zakon umieściły duchownego lub brata zakonnego w swoim publicznym wykazie osób, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci.

Działania/status

Znaczące działania podjęte w stosunku do danego duchownego lub brata zakonnego i jego obecny status.

„Prawda i rzeczywistość traumy, z jaką ja, a także inne ofiary i nasze rodziny, zmagamy się przez tyle dekad, zostanie wreszcie wszystkim pokazana.”

Trzecia zasadnicza część raportu dotyczy zasad i praktyk diecezji Illinois stosowanych w związku z oskarżeniami o wykorzystywanie seksualne dzieci wobec duchownych katolickich. W 2002 roku, odbyło się spotkanie Konferencji Amerykańskich Biskupów Katolickich (United States Conference of Catholic Bishops, „USCCB”) w Dallas w Teksasie, podczas którego opracowano *Kartę ochrony dzieci i młodzieży* („Karta z Dallas”). W Karcie z Dallas, zaktualizowanej w roku 2005, 2011 i 2018, której towarzyszą *Najważniejsze normy* zatwierdzone przez Stolicę Apostolską, określono zasady, które ma przyjąć każda diecezja w Stanach Zjednoczonych w ramach rozwiązywania kwestii oskarżeń o wykorzystywanie seksualne dzieci przez katolickich duchownych.

Zgodnie z zamierzeniem USCCB, Karta z Dallas miała być „kompleksowym zestawem procedur”, jednak zawarte w niej sformułowania tylko ogólnie zarysowują, co powinna zrobić każda diecezja w odpowiedzi na oskarżenia o wykorzystywanie seksualne dzieci, nie podając konkretnych wytycznych, jak diecezje mają wdrażać takie procedury.

Sednem Karty z Dallas jest dobro osób, które przeżyły wykorzystywanie seksualne. W Preambule stwierdzono, że „nadużycia seksualne wobec dzieci i młodzieży, jakich dopuściła się część diakonów, księży i biskupów oraz sposób, w jaki zajmowano się tymi przestępstwami i grzechami, spowodowały ogromny ból, gniew i zamieszanie zarówno u ofiar, ich rodzin, jak i w całej wspólnotie Kościoła.” Karta

z Dallas wymaga od diecezji, aby podchodziły do ofiar ze „szczerym zaangażowaniem w ich dobro duchowe i emocjonalne”, podkreślając, że „najważniejszym obowiązkiem Kościoła w stosunku do ofiar jest dążenie do pojednania i uzdrowienia”.

Zgodnie z zamierzeniem USCCB, Karta z Dallas miała być „kompleksowym zestawem procedur”, jednak zawarte w niej sformułowania tylko ogólnie zarysowują, co powinna zrobić każda diecezja w odpowiedzi na oskarżenia o wykorzystywanie seksualne dzieci, nie podając konkretnych wytycznych, jak diecezje mają wdrażać takie procedury. Wśród ogólnych wytycznych karty z Dallas są między innymi następujące wymagania wobec diecezji:

Przyjąć procedury zapewniające podjęcie szybkiej reakcji na oskarżenia, w przypadku których „istnieją podstawy, aby przypuszczać, że doszło do nadużycia seksualnego wobec osoby nieletniej.” Wyznaczyć osobę lub osoby, które będą „koordynowały pomoc” dla osoby, która zgłosiła, że członek duchowieństwa wykorzystał ją seksualnie jako dziecko.

Powołać komisję rewizyjną jako „poufny organ konsultacyjny”, który ma doradzać biskupowi w ocenie zarzutów dotyczących wykorzystywania seksualnego dzieci i ustaleniu przydatności duchownego do posługi.

Zgłaszać każdy zarzut wykorzystywania seksualnego dzieci władzom publicznym i współpracować w ramach prowadzonego dochodzenia.

Odsunąć duchownego od wykonywania posługi, kiedy nadużycie seksualne wobec dziecka, „bez względu na to, kiedy miało miejsce”, zostanie „uznane lub stwierdzone po odpowiednim procesie zgodnym z prawem kanonicznym”.

Poinformować opinię publiczną o przypadku wykorzystania seksualnego dziecka przez duchownego w sposób „otwarty i transparentny”.

W związku z tym, że brakuje szczegółowych wytycznych co do wdrażania ogólnych zasad Karty z Dallas, każda indywidualna diecezja w Stanach Zjednoczonych ma dużą swobodę w ustalaniu własnych procedur reagowania na zarzuty dotyczące wykorzystywania seksualnego dzieci przez duchownych. W rezultacie każda z sześciu diecezji Illinois przyjęła inne zestawy zasad i procedur, często opisanych w tak szczegółowy i skomplikowany sposób, że trudno się po nich poruszać. W celu lepszego zrozumienia procedur, część raportu poświęcona zasadom zawiera przegląd wspólnych aspektów zasad stosowanych w diecezjach Illinois, ostrzega jednak, że w przypadku pojawienia się oskarżeń w konkretnej diecezji, poszczególne zasady powinny być konsultowane. Na końcu części poświęconej zasadom omówiono niektóre obawy, które prokurator generalny zgłosił diecezjom w związku z ich zasadami, ujawniając, w jaki sposób diecezje często modyfikowały swoją politykę, aby odpowiedzieć na te obawy.

Analiza pokazuje, w przypadku osoby, która miała kontakt z księdzem lub bratem zakonnym, statystyczne prawdopodobieństwo, że spotkana osoba będzie osobą, której udowodniono wykorzystywanie seksualne dziecka.

Czwarta zasadnicza część raportu zawiera analizę danych przeprowadzoną przez prokuratora generalnego przy współpracy z uznanym ekspertem od danych. Ogólne dane dotyczące skali wykorzystywania seksualnego dzieci przez duchownych i braci zakonnych w diecezjach Illinois zostały przedstawione w części raportu poświęconej diecezjom. W części dotyczącej analizy danych, analiza tych danych pokazuje liczbę sprawców, którym udowodniono wykorzystywanie seksualne dzieci, pełniących posługę w każdej z diecezji stanu Illinois lub w inny sposób z nią związanych w danym roku, od roku 1950 do 2019. Analiza pokazuje, w przypadku osoby, która miała kontakt z księdzem lub bratem zakonnym, statystyczne prawdopodobieństwo, że spotkana osoba będzie osobą, której udowodniono wykorzystywanie seksualne dziecka. Uwzględnia

Dixon Waterfowl Refuge - Hennepin, Illinois

również, jak długo sprawca był księdzem lub bratem zakonnym, w porównaniu do całkowitej liczby księży i braci zakonnych w diecezji w danym okresie, pokazując stopień narażenia na kontakt z takimi sprawcami. Na końcu części poświęconej analizie danych znajduje się omówienie podobnych badań przeprowadzonych wcześniej przez Kościół Katolicki, pokazujące problemy zarówno z samymi badaniami, jak i danymi, na których się opierały.

33

Piąta i ostatnia zasadnicza część raportu zawiera zalecenia prokuratora generalnego dla diecezji stanu Illinois dotyczące dalszego postępowania w sprawie zarzutów o wykorzystywanie seksualne dzieci przez katolickich duchownych i zakonników. Zalecenia są podzielone na pięć kategorii—(1) Troska o osoby, które przeżyły wykorzystywanie seksualne i komunikacja z nimi, (2) Dochodzenia i ustalenia, (3) Ujawnienie danych i transparentność, (4) Mediacja i odszkodowanie oraz (5) Zakony.

Wkrótce po ogłoszeniu przez prokuratora generalnego Illinois rozpoczęcia dochodzenia w sprawie wykorzystywania seksualnego dzieci przez katolickich duchownych z Illinois, kardynał Cupich powiedział w dzienniku *Washington Post*, że jeśli stanowe dochodzenia stwierdzą, że „musimy zrobić coś innego, zrobimy to. Nie możemy bać się przyznać się do błędów i naprawiać, tego co wymaga naprawy.” Biskup Thomas Paprocki z Diecezji Springfield

potwierdził, że Kościół „chętnie rozważy wszelkie dodatkowe działania, które byłyby pomocne w zwiększeniu skuteczności naszego programu bezpiecznego środowiska” oraz że „z zadowoleniem przyjąłby dalsze dyskusje i sugestie ze strony biura prokuratora generalnego Illinois dotyczące wszelkich konkretnych kroków mających na celu wzmocnienie środków podejmowanych w ramach starań o [bezpieczne środowisko]”. Prokurator generalny ma nadzieję, że kardynał Cupich, biskup Paprocki i inni przywódcy diecezji w stanie Illinois przyjmą zaproponowane rekomendacje z otwartymi umysłami.

Mężczyzna, który jako dziecko doświadczył wykorzystania seksualnego przez katolickiego duchownego, powiedział śledczym prokuratora generalnego, że „wiele ofiar stanie się osobami, którym udało się przeżyć, gdy ten raport zostanie opublikowany”.

Na koniec uwaga na temat terminologii. Częstym pytaniem, jakie zadają sobie osoby podejmujące się przeprowadzenia dochodzeń takich jak to, jest jak mówić o osobach, które jako dzieci doświadczyły wykorzystywania seksualnego—”ofiary” czy „osoby, które przeżyły wykorzystywanie seksualne”. Termin ofiara jest zwykle używany w odniesieniu do osoby, która niedawno doświadczyła napaści seksualnej i jest powszechnie stosowany w systemie karnym. Z drugiej strony określenie „osoba, która przeżyła wykorzystywanie seksualne”, jest często używane, aby podkreślić większe poczucie własnej siły/roli u osoby, która co najmniej rozpoczęła drogę do uzdrowienia. Żadne z tych dwóch określeń nie pasuje do wszystkich osób; niektóre ofiary nie widzą jeszcze siebie jako osób, którym udało się przeżyć, bez względu na to ile czasu upłynęło od nadużycia. Mężczyzna, który jako dziecko doświadczył wykorzystania seksualnego przez katolickiego duchownego, powiedział śledczym prokuratora generalnego, że „wiele ofiar stanie się osobami, którym udało się przeżyć, gdy ten raport zostanie opublikowany”. Raport prokuratora generalnego zostaje opublikowany z gorącą nadzieją, że to przewidywanie się spełni, dlatego w całym tekście używa się określenia „osoba, która przeżyła”.